

عنوان مقاله:

تحلیل زیبا شناختی غزلیات استاد شهریار

محل انتشار:

پانزدهمین کنفرانس بین المللی زبان، ادبیات، فرهنگ و تاریخ (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

فاطمه مقیمی - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی

مرص واثق زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه خلیج فارس بوشهر

خلاصه مقاله:

زیبایی، لازمه ی هنر است و با اعتقاد به اینکه شعر هم یکی از اقسام هنر به شمار می آید، باید بتوان از جهت زیبا شناختی بررسی کرد و با استفاده از تخیل این زیبا شناختی به وجود می آید؛ تخیل از جمله ضرورت های اندیشیدن و یکی از مهم ترین ضروریات برای شکل گیری اثر هنری می باشد که از دستاوردهای تخیل، صناعات بلاغی هستند؛ شاعری که بتواند بهترین استفاده را از صناعات بلاغی ببرد، توانسته است آن زیبا شناختی را به حد اعلا برساند و استاد شهریار به وسیله ی عنصر زیبا شناختی توانسته است جایگاه خود را بعنوان سرآمدترین غزلسرای معاصر در جامعه ی ادبیات ایران تثبیت کند. مقاله پیش رو به روش توصیفی و تحلیلی می باشد و روش گردآوری اطلاعات، کتابخانه ای است. هدف از این پژوهش این است که جایگاه زیبا شناختی غزلیات استاد شهریار را مورد مطالعه قرار دهد و اینکه دریابد تخیل مورد نظر شاعر، چگونه به اشعار وی ارتقای خاصی بخشیده، بایسته می نماید. در نهایت این پژوهش به این نتیجه رسیده است که شهریار به طور شایسته و متناسب از شاخص ترین عناصر زیبا شناختی (تشبیه، استعاره، تشخیص، کنایه، مجاز و...) بهره برده که باعث آفرینش تصاویری شگفت انگیز و بی بدیل و نغز شده و اشعار پر مغزش را آبدار ساخته است.

کلمات کلیدی:

زیبا شناختی، غزلیات، استاد شهریار، تخیل، تصویر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1701864>

